

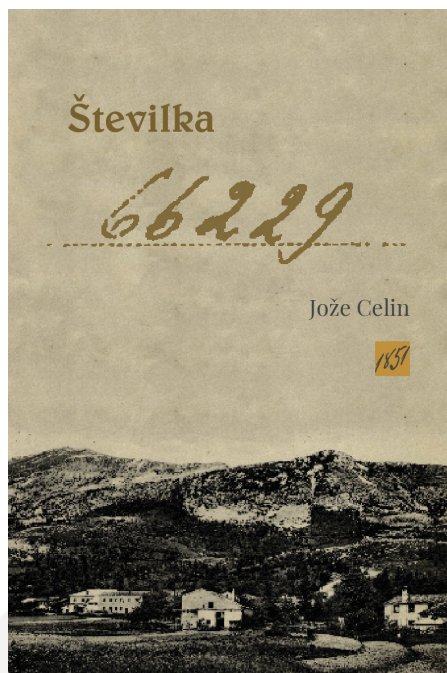

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

JOŽE CELIN, ŠTEVILKA 66229

Podatki o knjigi

- Naslov: Številka 66229
- Avtor: dr. Jože Celin
- Urednica: Polona Mlakar
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: broširana
- Število strani: 276
- Število slik: 26
- ISBN: 978-961278-453-9
- Cena: 25,00 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Nikoli več tako

Pretresljiv in ganljiv roman na podlagi resničnih dokumentov spregovori o življenjski zgodbi »malega« človeka z jugozahodnega dela Slovenije, ki so ga številne življenjske preizkušnje (prezgodnja samostojnost, mobilizacija v fašistično vojsko Italije) močno zaznamovale, a nikakor ne zlomile njegove vere v Božje varstvo in boljši jutri v njemu tako ljubih domačih krajih. Knjiga je tudi dragocena zakladnica etnološkega gradiva izpred poldruga stoletja.

Vsaka družina ohranja svoje zgodbe. Nekatere iz prelomnih časov so še posebej bogate in izjemne. Med njimi tudi zgodba družine Celin.

Sin je šele v zadnjih letih očetovega življenja našel skrbno shranjene dokumente iz njemu do tedaj neznanega obdobja očetovega življenja. O tem se je z očetom skušal pogovarjati, a je bilo to zanj preveč boleče. Šele po očetovem odhodu s tega sveta je odprl stare omare, prelistal papirje in raziskal kraje iz očetovih pripovedi. Njegove spomine in spomine njegovih najbližjih je, prepletene z vsebino najdenih dokumentov, povezal v zgodbo očetovega življenja. Ta obsega čas od očetovega otroštva v primorskih krajih, kjer je bilo težko preživeti, in mobilizacije v armado fašistične Italije ter njenega poloma do zapletenega vračanja domov, ki se je končalo z zahvalnim romanjem na primorski Trsat – v zahvalo Materi Božji za varstvo.

O avtorju

Jože Celin (1969) je doktor znanosti s področja poslovnih ved. Svoje izobraževanje in poklicno pot je začel v kmetijstvu, vmes delal v drugih dejavnostih, zadnjih dvajset let pa je zaposlen v zavarovalništvu. Sodeloval je na domačih in mednarodnih znanstvenih konferencah, napisal več znanstvenih in strokovnih člankov ter znanstveno monografijo z naslovom *Uspešnost prodajalcev zavarovalnih storitev*.

Zgodbo svojega očeta, ki jo je vrsto let nosil v svojem srcu in mislih, je v tej knjigi prelil v svoj prvi roman. Z družino živi v Kuteževem pri Ilirski Bistrici.

Odlomek iz knjige

Kot otroku mi je oče kdaj pa kdaj povedal kakšno zgodbo iz svojih mladih let. Rad je pripovedoval zgodbe iz časov, ko je bil še hlapec ali ko je delal v gozdu. Tudi iz obdobja, ko je bil delovodja, mi je rad povedal kakšno anekdoto. Ko pa sem poskusil izvedeti, zakaj se tako neizmerno boji psov, tudi tistih čisto majhnih, ali zakaj noče biti ponoči sam v hiši, sem vedno naletel na molk in bolečino. Neki spomini so ga zelo boleli in danes bolijo tudi mene. Zato moram pregledati stare predale ter povezati spomine in njegova pripovedovanja z vsebino najdenih papirjev, da sestavim mozaik, čeprav bo še manjkal kakšen kamenček, in da narišem sliko, čeprav brez nekaterih detajlov. Živimo v norih časih, ko ljudje nismo več ljudje, ampak le tisočinke v bilanci uspeha, in ko nimamo več imen, ampak nam pravijo strošek dela. Vendar moram najti toliko časa, da ta zgodba najde pot, da pride iz teme na plano.

Ni lahko razmišljati o preteklosti. Če se ta trenutek počutim slabo, bom to stanje opisal popolnoma drugače, kot če bom o tem govoril čez nekaj dni ali celo let.

In tako je tudi z opisovanjem preteklosti. Nekdo pravi, da je bil še vedno dan, drugi pa, da je bilo že skoraj pod večer. Podrobnosti bledijo, manj pomembne stvari se izgubijo in izgubijo se tudi igralci. In tisti, ki ostane, pove svojo zgodbo. Ne zlagano in ne izmišljeno, a na način, kot jo je sam doživel. In tu ne gre za zgodovino, ampak za trenutke, ki so ostali. Ostali v spominu kot večni. Ostali kot zapis za zadnje trenutke življenja, ko se nam pred očmi zvrstijo vsi pomembni dogodki. In ti so res izbrani. To so sličice iz življenja, to so občutki, to niso datumi in dejstva. To so le trenutki veselja, radosti, bolečine, trpljenja, življenja in smrti.

Vzamem v roke nov kup dokumentov. Zunaj je lep dan in marsikaj bi lahko počel tam zunaj, a me ne briga. Oči se mi zasvetijo, v rokah držim papirje, ki pišejo zgodbo, njegovo, mojo, našo ...

(Str. 12–13)